

Signature valid

Digitally signed by
VARDARAS ZACHARAKI
Date: 2015.11.09 12:27:31
EE
Reason: I am a PDF
(embedded)
Location: Athens, Ethniko
Typografio

1515

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 143

9 Νοεμβρίου 2015

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4342

Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενσωμάτωση στο Ελληνικό Δίκαιο της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 «Για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των Οδηγιών 2009/125/ΕΚ και 2010/30/ΕΕ και την κατάργηση των Οδηγιών 2004/8/ΕΚ και 2006/32/ΕΚ», όπως τροποποιήθηκε από την Οδηγία 2013/12/ΕΕ του Συμβουλίου της 13ης Μαΐου 2013 «Για την προσαρμογή της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ενεργειακή απόδοση, λόγω της προσχώρησης της Δημοκρατίας της Κροατίας» και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΜΕΡΟΣ Α΄ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις του άρθρου 1 του ν. 4337/2015 (Α΄ 129)

1. Οι διατάξεις των περιπτώσεων α΄ και γ΄ της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 4337/2015 (Α΄ 129), καταργούνται από της ισχύος τους.

2. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 3865/2010 (Α΄ 120), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Όσοι έχουν προσληφθεί στο Δημόσιο μέχρι και τις 31.12.2010 και θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2015 και μετά, καθώς και όσοι έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι και τις 31.12.2014 και έχουν αποχωρήσει ή αποχωρούν από την Υπηρεσία από 1.9.2015 και μετά, δικαιούνται:».

3. Οι διατάξεις της περίπτωσης β΄ της παρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 3865/2010, όπως ισχύει, αντικαθίστανται ως εξής:

«β. Ειδικά για τον υπολογισμό του αναλογικού τμήματος της σύνταξης από 1.1.2011 και μετά, των προσώπων του τέταρτου εδαφίου της περίπτωσης α΄ της παρ. 1 των άρθρων 1 και 26 του π.δ. 169/2007 και όσων από τα πρόσωπα αυτά υπάγονται στις διατάξεις του ν. 2084/1992, που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2015 και μετά ή έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό

δικαίωμα μέχρι και τις 31.12.2014 και έχουν αποχωρήσει ή αποχωρούν από την Υπηρεσία από 1.9.2015 και μετά, δικαιούνται:».

4. Στο τέλος του άρθρου 1 του ν. 4337/2015 προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού, εφαρμόζονται ανάλογα και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε τους οικείους φορείς, καθώς και για το προσωπικό του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών Ταμείων του προσωπικού των Σιδηροδρομικών Δικτύων, που διέπονται από το καθεστώς του ν.δ. 3395/1955 (Α΄ 276).»

Η παράγραφος αυτή ισχύει από την έναρξη ισχύος του ν. 4337/2015.

ΜΕΡΟΣ Β΄ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ 2012/27/ΕΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΣΚΟΠΟΣ, ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ

Άρθρο 2

Σκοπός - αντικείμενο (άρθρο 1 της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ)

1. Με τις διατάξεις του Μέρους Β΄ εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία με την Οδηγία 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012 «για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των Οδηγιών 2009/125/ΕΚ και 2010/30/ΕΕ και την κατάργηση των Οδηγιών 2004/8/ΕΚ και 2006/32/ΕΚ» (ΕΕ L 315 της 14.11.2012), όπως τροποποιήθηκε από την Οδηγία 2013/12/ΕΕ του Συμβουλίου της 13ης Μαΐου 2013 «για την προσαρμογή της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ενεργειακή απόδοση, λόγω της προσχώρησης της Δημοκρατίας της Κροατίας» (ΕΕ L 141 της 28.5.2013).

2. Θεσπίζεται πλαίσιο μέτρων για την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης προκειμένου η χώρα να συνεισφέρει στην επίτευξη του πρωταρχικού στόχου 2020 της Ένωσης για είκοσι τοις εκατό (20%) στην ενεργειακή απόδοση και να προετοιμάσει το έδαφος για περαιτέ-

ρω βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης πέραν της προαναφερόμενης χρονολογίας.

3. Θεσπίζονται ενδεικτικοί εθνικοί στόχοι ενεργειακής απόδοσης για το 2020, μέτρα για την προώθησή τους και κανόνες που αποσκοπούν στην υπερνίκηση των αδυναμιών της αγοράς ενέργειας που παρεμποδίζουν την απόδοση στον εφοδιασμό και τη χρήση ενέργειας.

Άρθρο 3 Ορισμοί

(άρθρο 2 της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ)

Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

«Ενέργεια»: όλες οι μορφές ενεργειακών προϊόντων, τα καύσιμα, η θερμότητα, η ανανεώσιμη ενέργεια, ο ηλεκτρισμός ή οποιαδήποτε άλλη μορφή ενέργειας, όπως ορίζονται στην περίπτωση δ' του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 1099/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για τις στατιστικές ενέργειας (ΕΕ L 304 της 4.11.2008).

«Κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας»: η ακαθάριστη εσωτερική κατανάλωση, εξαιρουμένων των μη ενεργειακών χρήσεων.

«Τελική κατανάλωση ενέργειας»: όλη η ενέργεια που παρέχεται στη βιομηχανία, τις μεταφορές, τα νοικοκυριά, τις υπηρεσίες και τη γεωργία. Εξαιρούνται οι παραδόσεις στον τομέα της μετατροπής της ενέργειας και οι ίδιες οι βιομηχανίες ενεργειακών δραστηριοτήτων.

«Ενεργειακή απόδοση»: ο λόγος της εκροής επιδόσεων, υπηρεσιών, αγαθών ή ενέργειας προς την εισροή ενέργειας.

«Εξοικονόμηση ενέργειας»: ποσότητα εξοικονομούμενης ενέργειας, η οποία προσδιορίζεται με τη μέτρηση ή/και τον κατ' εκτίμηση υπολογισμό της κατανάλωσης πριν και μετά την υλοποίηση ενός μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, με ταυτόχρονη εξασφάλιση της σταθερότητας των εξωτερικών συνθηκών που επηρεάζουν την ενεργειακή κατανάλωση.

«Βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης»: αύξηση της ενεργειακής απόδοσης λόγω τεχνολογικών αλλαγών, αλλαγών στη συμπεριφορά ή/και οικονομικών αλλαγών.

«Ενεργειακή υπηρεσία»: το φυσικό όφελος, η χρησιμότητα ή το πλεονέκτημα που προκύπτει από το συνδυασμό ενέργειας με ενεργειακά αποδοτική τεχνολογία ή με δράση η οποία μπορεί να περιλαμβάνει τις εργασίες, την εγκατάσταση, λειτουργία, συντήρηση και έλεγχο που απαιτούνται για την παροχή της υπηρεσίας αυτής, βάσει συμβάσεως και η οποία υπό κανονικές συνθήκες έχει αποδείξει ότι οδηγεί σε επαληθεύσιμη και μετρήσιμη ή εκτιμώμενη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης ή σε εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας.

«Δημόσιοι φορείς»: οι «αναθέτουσες αρχές», όπως ορίζονται στο άρθρο 2 του π.δ. 60/2007 (Α' 64) με το οποίο προσαρμόστηκε η ελληνική νομοθεσία στις διατάξεις της Οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 2004 (ΕΕ L 134 της 30.4.2005), όπως τροποποιήθηκε με την Οδηγία 2005/51/ΕΚ (ΕΕ L 257 της 1.10.2005) και την Οδηγία 2005/75/ΕΚ (ΕΕ L 323 της 9.12.2005).

«Κεντρική δημόσια διοίκηση»: όλες οι διοικητικές υπηρεσίες των οποίων η αρμοδιότητα εκτείνεται σε ολόκληρη την επικράτεια.

«Συνολικό ωφέλιμο εμβαδόν δαπέδου»: το εμβαδόν των δαπέδων κτιρίου ή μέρους κτιρίου στο οποίο χρησιμοποιείται ενέργεια για τη ρύθμιση των κλιματικών συνθηκών στο εσωτερικό του.

«Σύστημα ενεργειακής διαχείρισης»: το σύνολο των αλληλένδετων ή αλληλεπιδρώντων στοιχείων ενός σχεδίου που θέτει στόχο ενεργειακής απόδοσης και χαράσσει τη στρατηγική επίτευξης του εν λόγω στόχου.

«Ευρωπαϊκό πρότυπο»: πρότυπο το οποίο εκδίδεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ηλεκτροτεχνικής Τυποποίησης ή το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τυποποίησης στον τομέα των Τηλεπικοινωνιών και διατίθεται προς δημόσια χρήση.

«Διεθνές πρότυπο»: πρότυπο το οποίο έχει εκδοθεί από το Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης και διατίθεται στο κοινό.

«Υπόχρεο μέρος»: διανομέας ενέργειας ή επιχειρήση λιανικής πώλησης ενέργειας που δεσμεύεται από τα καθεστώτα επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης που αναφέρονται στο άρθρο 9.

«Εξουσιοδοτηθέν μέρος»: νομικό πρόσωπο στο οποίο έχει ανατεθεί από την Κυβέρνηση ή από άλλο δημόσιο φορέα, εξουσία ανάπτυξης, διαχείρισης ή λειτουργίας ενός χρηματοδοτικού προγράμματος εξ ονόματος της Κυβέρνησης ή του άλλου δημόσιου φορέα.

«Συμμετέχον μέρος»: επιχείρηση ή δημόσιος φορέας που δεσμεύεται να επιτύχει ορισμένους στόχους βάσει εθελοντικής συμφωνίας ή καλύπτεται από εθνικό κανονιστικό μέσο πολιτικής.

«Δημόσια αρχή επιβολής»: φορέας ο οποίος διέπεται από το δημόσιο δίκαιο και είναι υπεύθυνος για την επιβολή ή την παρακολούθηση της φορολόγησης της ενέργειας ή του άνθρακα, των χρηματοδοτικών καθεστώτων και μέσων, των φορολογικών κινήτρων, προτύπων και κανόνων, των καθεστώτων ενεργειακής σήμανσης, της εκπαίδευσης ή της κατάρτισης.

«Μέτρο πολιτικής»: κανονιστικό, χρηματοδοτικό, δημοσιονομικό, εθελοντικό ή ενημερωτικό μέσο, το οποίο δημιουργεί ένα υποστηρικτικό πλαίσιο, απαίτηση ή κίνητρο για τους παράγοντες της αγοράς, ώστε να παρέχουν και να αγοράζουν ενεργειακές υπηρεσίες και να αναλαμβάνουν άλλα μέτρα για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης.

«Επιμέρους δράση»: δράση η οποία οδηγεί σε βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης που μπορούν να επαληθευτούν και να μετρηθούν ή να εκτιμηθούν και η οποία πραγματοποιείται ως αποτέλεσμα μέτρου πολιτικής.

«Διανομέας ενέργειας»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένου του διαχειριστή δικτύου διανομής που είναι υπεύθυνο για τη μεταφορά ενέργειας, με σκοπό τη διάθεσή της σε τελικούς καταναλωτές και σταθμούς διανομής που πωλούν ενέργεια σε τελικούς καταναλωτές.

«Διαχειριστής συστήματος διανομής»: ο «διαχειριστής δικτύου διανομής» όπως ορίζεται στην περίπτωση στ' της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 4001/2011 (Α' 179) με τον οποίο ενσωματώθηκαν στην ελληνική νομοθεσία οι διατάξεις της Οδηγίας 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2009 (ΕΕ L 211 της 14.8.2009) και της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2009 (ΕΕ L 211 της 14.8.2009).

«Επιχείρηση λιανικής πώλησης ενέργειας»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που πωλεί ενέργεια σε τελικούς καταναλωτές.

«Τελικός καταναλωτής»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που καταναλώνει ενέργεια για δική του τελική χρήση.

«Πάροχος ενεργειακών υπηρεσιών»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παρέχει ενεργειακές υπηρεσίες ή και άλλα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης σε εγκαταστάσεις ή κτίρια τελικών καταναλωτών.

«Ενεργειακός έλεγχος»: η συστηματική διαδικασία με σκοπό την απόκτηση επαρκούς γνώσης του υφιστάμενου συνόλου χαρακτηριστικών ενεργειακής κατανάλωσης ενός κτιρίου ή μίας ομάδας κτιρίων, μίας βιομηχανικής ή εμπορικής δραστηριότητας ή εγκατάστασης, καθώς και ιδιωτικών ή δημόσιων υπηρεσιών, με την οποία εντοπίζονται και προσδιορίζονται ποσοτικά οι οικονομικές δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας, και με την οποία συντάσσεται έκθεση αποτελεσμάτων.

«Μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις» ή «ΜΜΕ»: επιχειρήσεις όπως ορίζονται στον τίτλο Ι του Παραρτήματος της σύστασης 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής της 6ης Μαΐου 2003 σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (ΕΕ L 124 της 20.5.2003), σύμφωνα με τον οποίο η κατηγορία των πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων αποτελείται από επιχειρήσεις που απασχολούν λιγότερους από 250 εργαζομένους και των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών δεν υπερβαίνει τα 50 εκατομμύρια ευρώ ή το σύνολο του ετήσιου ισολογισμού δεν υπερβαίνει τα 43 εκατομμύρια ευρώ.

«Σύμβαση ενεργειακής απόδοσης»: συμβατική συμφωνία που καταρτίζεται μεταξύ του δικαιούχου και του παρόχου ενεργειακών υπηρεσιών, η οποία επαληθεύεται και παρακολουθείται καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης, στο πλαίσιο της οποίας πραγματοποιούνται πληρωμές για επενδύσεις (έργο, προμήθεια ή υπηρεσία) για μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, οι οποίες συνδέονται με ένα συμβατικώς συμφωνηθέν επίπεδο βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης ή με άλλο συμφωνηθέν κριτήριο ενεργειακής απόδοσης, όπως η εξοικονόμηση χρημάτων.

«Εξυπνο σύστημα μέτρησης» ή «ευφυές σύστημα μέτρησης»: ηλεκτρονικό σύστημα το οποίο είναι ικανό να μετρά την κατανάλωση ενέργειας, παρέχοντας περισσότερες πληροφορίες από ένα συμβατικό μετρητή και είναι ικανό να μεταδίδει και να λαμβάνει δεδομένα χρησιμοποιώντας μορφότυπο ηλεκτρονικής επικοινωνίας.

«Διαχειριστής συστήματος μεταφοράς»: ο «διαχειριστής συστήματος ενέργειας» όπως ορίζεται στην περίπτωση ε' της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 4001/2011.

«Συμπαράγωγή»: η ταυτόχρονη παραγωγή θερμικής και ηλεκτρικής ή μηχανικής ενέργειας στο πλαίσιο μίας μόνο διαδικασίας.

«Οικονομικά δικαιολογημένη ζήτηση»: η ζήτηση που δεν υπερβαίνει τις ανάγκες θέρμανσης ή ψύξης και η οποία διαφορετικά θα ικανοποιούνταν, σύμφωνα με τις συνθήκες της αγοράς, με διαδικασίες παραγωγής ενέργειας διαφορετικές από τη συμπαράγωγή.

«Ωφέλιμη θερμότητα»: θερμότητα που παράγεται στο πλαίσιο διαδικασίας συμπαράγωγής, προκειμένου να ικανοποιηθεί μία οικονομικά δικαιολογημένη ζήτηση για θέρμανση ή ψύξη.

«Ηλεκτρική ενέργεια από συμπαράγωγή»: η ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται στο πλαίσιο μίας διαδικασίας συνδεδεμένης με την παραγωγή ωφέλιμης θερμότητας και υπολογίζεται, σύμφωνα με τη μεθοδολογία που περιγράφεται στο Παράρτημα Ι.

«Συμπαράγωγή υψηλής απόδοσης»: η συμπαράγωγή που πληροί τα κριτήρια του Παραρτήματος ΙΙ.

«Ολικός βαθμός απόδοσης»: ο λόγος της ετήσιας ποσότητας παραγόμενης ηλεκτρικής και μηχανικής ενέργειας και παραγόμενης ωφέλιμης θερμότητας προς το ενεργειακό περιεχόμενο των καυσίμων που χρησιμοποιούνται, για την παραγωγή θερμότητας στο πλαίσιο διαδικασίας συμπαράγωγής, καθώς και για την ακαθάριστη παραγωγή ηλεκτρικής και μηχανικής ενέργειας.

«Λόγος ηλεκτρικής ενέργειας προς θερμότητα»: ο λόγος της ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαράγωγή προς την ωφέλιμη θερμότητα, υπό πλήρη κατάσταση λειτουργίας συμπαράγωγής, με χρήση των λειτουργικών δεδομένων της συγκεκριμένης μονάδας.

«Μονάδα συμπαράγωγής»: μονάδα που μπορεί να λειτουργεί ως μονάδα συμπαράγωγής.

«Μονάδα συμπαράγωγής μικρής κλίμακας»: η μονάδα συμπαράγωγής με εγκατεστημένη ηλεκτρική ισχύ μικρότερη από ένα μεγαβάτ (1 MWe).

«Μονάδα συμπαράγωγής πολύ μικρής κλίμακας»: η μονάδα συμπαράγωγής με μέγιστη ηλεκτρική ισχύ μικρότερη από πενήντα κιλοβάτ (50 kWε).

«Συντελεστής δόμησης»: ο λόγος της συνολικής επιφάνειας δόμησης προς το εμβαδόν οικοπέδου ή γηπέδου σε μία συγκεκριμένη περιοχή.

«Αποδοτικό σύστημα τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης»: σύστημα τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης που χρησιμοποιεί τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%) ανανεώσιμη ενέργεια είτε πενήντα τοις εκατό (50%) απορριπτόμενη θερμότητα είτε εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) συμπαράγόμενη θερμότητα είτε συνδυαστικά πενήντα τοις εκατό (50%) από τις παραπάνω μορφές θερμότητας και ανανεώσιμης ενέργειας.

«Αποδοτική θέρμανση και ψύξη»: η επιλογή θέρμανσης και ψύξης η οποία, συγκρινόμενη με ένα σενάριο βάσης αντιπροσωπευτικό της συνήθους δραστηριότητας, μειώνει κατά τρόπο μετρήσιμο τη χρήση πρωτογενούς ενέργειας που απαιτείται για την παραγωγή μίας μονάδας παρεχόμενης ενέργειας εντός των ορίων ενός συστήματος κατά τρόπο οικονομικώς αποδοτικό, σύμφωνα με την αξιολόγηση της ανάλυσης κόστους-οφέλους που αναφέρεται στο άρθρο 15, λαμβάνοντας υπόψη την ενέργεια που χρειάζεται για την εξόρυξη, τη μετατροπή, τη μεταφορά και τη διανομή.

«Αποδοτική ατομική θέρμανση και ψύξη»: η επιλογή ατομικής θέρμανσης και ψύξης η οποία, συγκρινόμενη με την αποδοτική τηλεθέρμανση και τηλεψύξη, μειώνει κατά τρόπο μετρήσιμο τη χρήση πρωτογενούς μη ανανεώσιμης ενέργειας που απαιτείται για την παραγωγή μίας μονάδας παρεχόμενης ενέργειας εντός των ορίων ενός συστήματος ή απαιτεί τη χρήση ίδιας πρωτογενούς μη ανανεώσιμης ενέργειας, αλλά με μικρότερο κόστος, λαμβάνοντας υπόψη την ενέργεια που χρειάζεται για την εξόρυξη, τη μετατροπή, τη μεταφορά και τη διανομή.

«Ουσιαστική ανακαίνιση»: ανακαίνιση της οποίας το κόστος υπερβαίνει το πενήντα τοις εκατό (50%) του κόστους επένδυσης νέας συγκρίσιμης μονάδας.

«Φορέας συγκέντρωσης»: πάροχος υπηρεσιών στον τομέα της ζήτησης ο οποίος συνδυάζει πολλαπλά βραχείας διάρκειας φορτία καταναλωτών προς πώληση ή εκπλειστηριασμό σε οργανωμένες αγορές ενέργειας.

Άρθρο 4

Στόχος ενεργειακής απόδοσης (άρθρο 3 της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ,

όπως τροποποιήθηκε με το Παράρτημα της Οδηγίας 2013/12/ΕΕ, και άρθρο 24 παρ. 1 της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ)

1. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας θεσπίζεται ενδεικτικός εθνικός στόχος ενεργειακής απόδοσης στην τελική κατανάλωση ενέργειας για το 2020.

2. Για τον καθορισμό του στόχου της παραγράφου 1 συνεκτιμώνται τα ακόλουθα:

α) Ότι η κατανάλωση ενέργειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 2020 δεν θα υπερβαίνει τους χίλιους τετρακόσιους ογδόντα τρεις εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου πετρελαίου (1.483 εκατομμύρια ΤΙΠ) πρωτογενούς ενέργειας ή τα χίλια ογδόντα έξι εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου πετρελαίου (1.086 εκατομμύρια ΤΙΠ) τελικής ενέργειας.

β) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα νόμο.

γ) Τα μέτρα που ελήφθησαν για την επίτευξη του εθνικού ενδεικτικού στόχου εξοικονόμησης ενέργειας, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 3855/2010 (Α' 95) με τον οποίο ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο η Οδηγία 2006/32/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 2006 (ΕΕ L 114 της 27.4.2006).

δ) Τα μέτρα προώθησης της ενεργειακής απόδοσης σε άλλα κράτη - μέλη και σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Κατά τον καθορισμό του στόχου, μπορεί να λαμβάνονται υπόψη οι συνθήκες που επηρεάζουν την κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας, όπως:

α) οι οικονομικές αποτελεσματικές δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας,

β) η εξέλιξη και πρόβλεψη του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (ΑΕΠ),

γ) αλλαγές στις εισαγωγές και εξαγωγές ενέργειας,

δ) η ανάπτυξη όλων των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, η πυρηνική ενέργεια, η δέσμευση και αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα, και

ε) η έγκαιρη δράση.

4. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει τον γενικό έλεγχο και την αρμοδιότητα επίβλεψης της υλοποίησης των ενεργειών για την επίτευξη του εθνικού ενδεικτικού στόχου ενεργειακής απόδοσης.

5. Η Διεύθυνση Ενεργειακών Πολιτικών και Ενεργειακής Αποδοτικότητας της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει την ευθύνη για την εκπόνηση ετήσιας έκθεσης προόδου για την επίτευξη του εθνικού ενδεικτικού στόχου. Η έκθεση εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας και υποβάλλεται από τη Γενική Γραμματεία Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή έως τις 30 Απριλίου κάθε έτους.

6. Το περιεχόμενο των ετήσιων εκθέσεων της παραγράφου 5 περιλαμβάνει τουλάχιστον τις πληροφορίες που περιγράφονται στο Μέρος Ι του Παραρτήματος XIII.

Άρθρο 5

Εθνικά Σχέδια Δράσης Ενεργειακής Απόδοσης (ΕΣΔΕΑ)

(Άρθρο 24 παρ. 2 της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ)

1. Για την επίτευξη του εθνικού ενδεικτικού στόχου του άρθρου 4 η Διεύθυνση Ενεργειακών Πολιτικών και Ενεργειακής Αποδοτικότητας της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει την ευθύνη για την εκπόνηση Εθνικών Σχεδίων Δράσης Ενεργειακής Απόδοσης (ΕΣΔΕΑ) κατόπιν συνεργασίας με συναρμόδια υπουργεία και φορείς.

2. Τα ΕΣΔΕΑ εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας μετά από εισήγηση της Διεύθυνσης Ενεργειακών Πολιτικών και Ενεργειακής Αποδοτικότητας της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Τα ΕΣΔΕΑ υποβάλλονται από τη Γενική Γραμματεία Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή εντός των προθεσμιών της παρ. 2 του άρθρου 24 της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ.

3. Τα ΕΣΔΕΑ:

α) καλύπτουν σημαντικά μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και την αναμενόμενη και επιτευχθείσα εξοικονόμηση ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων στον τομέα του εφοδιασμού, της μεταφοράς και της διανομής ενέργειας, καθώς και της τελικής χρήσης ενέργειας,

β) συμπληρώνονται από επικαιροποιημένες εκτιμήσεις της αναμενόμενης συνολικής κατανάλωσης πρωτογενούς ενέργειας το 2020, καθώς και εκτίμηση των επιπέδων κατανάλωσης πρωτογενούς ενέργειας στους τομείς που αναφέρονται στο Μέρος Ι του Παραρτήματος XIII,

γ) περιλαμβάνουν κατ' ελάχιστον τις πληροφορίες που περιγράφονται στο Παράρτημα XIII.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Άρθρο 6

Ανακαίνιση κτιρίων

(άρθρο 4 της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ)

1. Η Διεύθυνση Ενεργειακών Πολιτικών και Ενεργειακής Αποδοτικότητας της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει την ευθύνη σύνταξης έκθεσης μακροπρόθεσμης στρατηγικής για την κινητοποίηση επενδύσεων για την ανακαίνιση του κτιριακού αποθέματος που αποτελείται από κατοικίες και εμπορικά κτίρια, δημόσια και ιδιωτικά.

2. Η έκθεση εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας και υποβάλλεται από τη Γενική Γραμματεία Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σύμφωνα με τις προθεσμίες του άρθρου 4 της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ, ενώ στη συνέχεια αναθεωρείται κάθε τρία (3) έτη και υποβάλλεται ως μέρος των ΕΣΔΕΑ.

3. Η έκθεση περιλαμβάνει:

α) ανασκόπηση του κτιριακού αποθέματος που βασίζεται, ανάλογα με την περίπτωση, σε στατιστική δειγματοληψία,

β) εξεύρεση οικονομικών αποδοτικών προσεγγίσεων για τις ανακαινίσεις ανάλογα με το είδος του κτιρίου και την κλιματική ζώνη,

γ) πολιτικές και μέτρα για την τόνωση οικονομικών αποδοτικών ριζικών ανακαινίσεων κτιρίων, περιλαμβανομένων των σταδιακών ριζικών ανακαινίσεων,

δ) μία προοπτική για τον προσανατολισμό μελλοντικών επενδυτικών αποφάσεων των ιδιωτών, του κατασκευαστικού τομέα και των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων,

ε) την εκτίμηση της αναμενόμενης εξοικονόμησης ενέργειας και των γενικότερων ωφελειών με βάση συγκεκριμένα στοιχεία και μεθοδολογία.

Άρθρο 7
Υποδειγματικός ρόλος κτιρίων που ανήκουν
σε δημόσιους φορείς
(άρθρο 5 και άρθρο 20 παρ. 5
της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ)

1. Κάθε χρόνο ανακαινίζεται το τρία τοις εκατό (3%) του συνολικού εμβαδού δαπέδου θερμαινόμενων ή/και ψυχόμενων κτιρίων που είναι ιδιότητα και καταλαμβάνονται από την κεντρική δημόσια διοίκηση προκειμένου να εκπληρωθούν τουλάχιστον οι ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης που έχουν τεθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 του ν. 4122/2013 (Α' 42), με τον οποίο ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο η Οδηγία 2010/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Μαΐου 2010 (ΕΕ L 153 της 18.6.2010) και στο βαθμό που αυτό είναι τεχνικά, λειτουργικά και οικονομικά εφικτό. Η ανωτέρω υποχρέωση ισχύει από την 1η Ιανουαρίου του 2014.

2. Το ποσοστό του τρία τοις εκατό (3%) υπολογίζεται επί του συνολικού εμβαδού δαπέδου των κτιρίων με συνολικό ωφέλιμο εμβαδόν δαπέδου μεγαλύτερο από διακόσια πενήντα τετραγωνικά μέτρα (250 τ.μ.) που είναι ιδιότητα και καταλαμβάνονται από την κεντρική δημόσια διοίκηση, τα οποία την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους δεν πληρούν τις απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης που έχουν τεθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 του ν. 4122/2013.

3. Κατά την εφαρμογή μέτρων για τη ριζική ανακαίνιση των κτιρίων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, το κτίριο θεωρείται ως σύνολο, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται το κέλυφος, ο εξοπλισμός, η λειτουργία και η συντήρηση.

4. Τα κτίρια που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 με τη χαμηλότερη ενεργειακή απόδοση έχουν προτεραιότητα για την υλοποίηση μέτρων ενεργειακής απόδοσης, όπου αυτά είναι οικονομικώς αποδοτικά και τεχνικώς εφικτά.

5. Από την υποχρέωση της παραγράφου 1 εξαιρούνται οι εξής κατηγορίες κτιρίων:

α) μνημεία και κτίρια επισήμως προστατευόμενα ως μέρος συγκεκριμένου περιβάλλοντος ή λόγω της ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής ή ιστορικής τους αξίας, όπως διατηρητέα και εντός παραδοσιακών οικισμών κτίρια, στο βαθμό που η συμμόρφωση προς ορισμένες ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης θα αλλοίωσε κατά τρόπο μη αποδεκτό το χαρακτήρα ή την εμφάνισή τους,

β) κτίρια των ενόπλων δυνάμεων ή κτίρια που εξυπηρετούν σκοπούς εθνικής άμυνας για τα οποία απαιτείται η διασφάλιση και διατήρηση του χαρακτήρα του

απορρήτου της εθνικής άμυνας και ασφάλειας. Στα παραπάνω δεν περιλαμβάνονται οι ενιαίοι χώροι διαβίωσης ή τα κτίρια γραφείων που προορίζονται για τις ένοπλες δυνάμεις και το λοιπό προσωπικό των αρχών εθνικής άμυνας,

γ) κτίρια που χρησιμοποιούνται ως χώροι λατρείας ή για θρησκευτικές δραστηριότητες.

6. Όταν ανακαινίζεται περισσότερο από το τρία τοις εκατό (3%) του συνολικού εμβαδού δαπέδου των κτιρίων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 σε ένα δεδομένο έτος, το πλεονάζον συνυπολογίζεται στο ετήσιο ποσοστό ανακαίνισης οποιουδήποτε από τα τρία προηγούμενα ή επόμενα έτη.

7. Στο ετήσιο ποσοστό ανακαίνισης των κτιρίων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 συνυπολογίζονται:

α) τα νέα κτίρια που καταλαμβάνονται και είναι ιδιότητα και τα οποία αντικαθιστούν συγκεκριμένα κτίρια που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 που καταδαφίσθηκαν κατά τη διάρκεια των δύο προηγούμενων ετών και

β) τα κτίρια που έχουν πωληθεί, καταδαφισθεί ή τεθεί εκτός λειτουργίας κατά τη διάρκεια των δύο (2) προηγούμενων ετών λόγω της εντατικότερης χρήσης άλλων κτιρίων.

8. Για την εκπλήρωση της υποχρέωσης της παραγράφου 1 παρέχεται εναλλακτικά η δυνατότητα ετήσιων συμβολών στο Ειδικό Ταμείο Ενεργειακής Απόδοσης του άρθρου 21 με ποσό ισοδύναμο προς τις επενδύσεις που απαιτούνται για την υλοποίηση των υποχρεώσεων αυτών.

9. Η Διεύθυνση Ενεργειακών Πολιτικών και Ενεργειακής Αποδοτικότητας της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σε συνεργασία με τα αρμόδια υπουργεία, έχει την ευθύνη κατάρτισης καταλόγου των κτιρίων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, λαμβάνοντας υπόψη τις εξαιρέσεις της παραγράφου 5. Ο κατάλογος περιλαμβάνει το εμβαδόν δαπέδου σε τετραγωνικά μέτρα (τ.μ.) και την ενεργειακή απόδοση κάθε κτιρίου ή σχετικά ενεργειακά δεδομένα, εφόσον είναι διαθέσιμα.

10. Ο κατάλογος δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας και μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κατάλληλη επικαιροποίηση των δεδομένων και των σχετικών στοιχείων που προκύπτουν.

11. Τα κτίρια του καταλόγου της παραγράφου 9 έχουν προτεραιότητα κατά τη θέσπιση χρηματοοικονομικών κινήτρων και προγραμμάτων για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης δημοσίων κτιρίων.

12. Με ευθύνη των Περιφερειαρχών και των Δημάρχων, για τα κτίρια αρμοδιότητάς τους:

α) εκπονείται σχέδιο ενεργειακής απόδοσης, το οποίο περιέχει συγκεκριμένους στόχους και δράσεις εξοικονόμησης ενέργειας και βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης. Το σχέδιο αναθεωρείται ανά δύο (2) έτη και υποβάλλεται στη Διεύθυνση Ενεργειακών Πολιτικών και Ενεργειακής Αποδοτικότητας της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας,

β) καθιερώνεται σύστημα ενεργειακής διαχείρισης, το οποίο περιλαμβάνει ενεργειακούς ελέγχους, στο πλαίσιο του σχεδίου ενεργειακής απόδοσης,

γ) στο βαθμό που αυτό είναι οικονομικά εφικτό, εφαρμόζονται τα σχέδια ενεργειακής απόδοσης, χρησιμοποιώντας, μεταξύ άλλων, ειδικά χρηματοδοτικά εργαλεία και μέσα, καθώς επίσης και πάροχοι ενεργειακών υπηρεσιών μέσω σύναψης συμβάσεων ενεργειακής απόδοσης.

Τα ανωτέρω κτίρια που εντάσσονται σε σχέδια ενεργειακής απόδοσης ή συστήματα ενεργειακής διαχείρισης έχουν προτεραιότητα κατά τη θέσπιση χρηματοοικονομικών κινήτρων και προγραμμάτων για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης δημοσίων κτιρίων.

13. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει το γενικό έλεγχο και την αρμοδιότητα για την εκπλήρωση της υποχρέωσης της παραγράφου 1.

Άρθρο 8

Ενεργειακή απόδοση στις αγορές από δημόσιους φορείς (άρθρο 6 της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ)

1. Οι φορείς της κεντρικής δημόσιας διοίκησης αγοράζουν προϊόντα, υπηρεσίες και κτίρια υψηλής ενεργειακής απόδοσης, εφόσον αυτό συνάδει προς την οικονομική αποδοτικότητα, την οικονομική σκοπιμότητα, τη γενικότερη βιωσιμότητα, την τεχνική καταλληλότητα, καθώς και τον επαρκή ανταγωνισμό, σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙΙ. Η υποχρέωση αυτή ισχύει εφόσον η εκτιμώμενη αξία εκτός φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) είναι ίση ή ανώτερη από τα όρια που ορίζονται στο άρθρο 6 του π.δ. 60/2007, ως εκάστοτε ισχύουν.

2. Η υποχρέωση της προηγούμενης παραγράφου για αγορές προϊόντων, υπηρεσιών και κτιρίων υψηλής ενεργειακής απόδοσης μπορεί να επεκτείνεται, εκτός από τους φορείς της κεντρικής δημόσιας διοίκησης και στους υπόλοιπους δημόσιους φορείς του όγδου εδαφίου του άρθρου 3, αφού λάβουν δεόντως υπόψη τις εκατέρωθεν αρμοδιότητες και τη διοικητική διάρθρωση και ακολουθώντας τον υποδειγματικό ρόλο των φορέων της κεντρικής δημόσιας διοίκησης. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας και του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού μπορεί να ορίζονται οι σχετικές προϋποθέσεις και λοιποί όροι εφαρμογής.

3. Οι δημόσιοι φορείς μπορούν, κατά τη διαδικασία σύναψης συμβάσεων παροχής υπηρεσιών με σημαντικό ενεργειακό περιεχόμενο, να εκτιμούν κατά πόσον υπάρχει δυνατότητα σύναψης μακροχρόνιων συμβάσεων ενεργειακής απόδοσης, οι οποίες επιφέρουν μακροπρόθεσμη εξοικονόμηση ενέργειας. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας μπορεί να ορίζονται οι σχετικές προϋποθέσεις και λοιποί όροι εφαρμογής.

4. Η υποχρέωση της παραγράφου 1 εφαρμόζεται στις συμβάσεις των ενόπλων δυνάμεων, μόνο στο βαθμό που η εφαρμογή της δε συγκρούεται με το χαρακτήρα και την πρωταρχική επιδίωξη των δραστηριοτήτων των ενόπλων δυνάμεων. Η υποχρέωση δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις προμήθειας στρατιωτικού εξοπλισμού, όπως ορίζεται στο ν. 3978/2011 (Α' 137) με τον οποίο ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο η Οδηγία 2009/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2009 (ΕΕ L 216 της 20.8.2009), σχετικά με το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης ορισμένων συμ-

βάσεων έργων, προμηθειών και παροχής υπηρεσιών που συνάπτονται από αναθέτουσες αρχές ή αναθέτοντες φορείς στους τομείς της άμυνας και της ασφάλειας.

5. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, κατά την αγορά δέσμης προϊόντων η οποία καλύπτεται στο σύνολό της από το άρθρο 11 της κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής με αριθμό 12400/1108/2.9.2011 (Β' 2301), με την οποία προσαρμόστηκε στην ελληνική νομοθεσία η Οδηγία 2010/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Μαΐου 2010 (ΕΕ L 153 της 18.6.2010), οι δημόσιοι φορείς κατά την έννοια του όγδου εδαφίου του άρθρου 3, μπορούν να διατυπώνουν την απαίτηση ώστε η συνολική ενεργειακή απόδοση να έχει προτεραιότητα έναντι της ενεργειακής απόδοσης επιμέρους προϊόντων στο πλαίσιο της ίδιας δέσμης, αγοράζοντας τη δέσμη προϊόντων που πληροί το κριτήριο της ανώτερης κατηγορίας ενεργειακής απόδοσης.

6. Κατά τη σύναψη νέας σύμβασης μίσθωσης ή αγοράς κτιρίου από δημόσιους φορείς, απαιτείται το κτίριο να ανήκει τουλάχιστον στην ενεργειακή κατηγορία Γ', όπως καθορίζεται στον Κανονισμό Ενεργειακής Απόδοσης Κτιρίων (Β' 407 2010). Η παραπάνω υποχρέωση εφαρμόζεται σταδιακά για την ανανέωση των υφιστάμενων συμβάσεων μίσθωσης με σκοπό έως το 2020 όλα τα κτίρια που στεγάζουν υπηρεσίες δημοσίων φορέων να είναι τουλάχιστον ενεργειακής κατηγορίας Γ'.

Άρθρο 9

Καθεστώς επιβολής υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης (άρθρο 7 της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ)

1. Από την 1η Ιανουαρίου 2017 θεσπίζεται καθεστώς επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης, με το οποίο εξασφαλίζεται ότι οι διανομείς ενέργειας ή/και οι εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας που ορίζονται ως υπόχρεα μέρη, σύμφωνα με την παράγραφο 4 και λειτουργούν στην Ελληνική Επικράτεια, επιτυγχάνουν έναν σωρευτικό στόχο εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020, με την επιφύλαξη της παραγράφου 3. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας καθορίζεται ο κατάλογος των υπόχρεων μερών, ο ακριβής επιμερισμός του στόχου στα υπόχρεα μέρη, οι διαδικασίες που απαιτούνται για την υλοποίηση των καθεστώτων επιβολής, το σύστημα μέτρησης, ελέγχου και επαλήθευσης των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης που εφαρμόζουν τα υπόχρεα μέρη, με βάση το οποίο εξακριβώνεται τουλάχιστον ένα στατιστικά σημαντικό ποσοστό και αντιπροσωπευτικό δείγμα τους, καθώς και κάθε σχετικό θέμα. Με την ίδια απόφαση, κατά τον επιμερισμό του στόχου στα υπόχρεα μέρη, μπορεί να εξαιρείται η ενέργεια που διανέμεται ή πωλείται μέσω αποδοτικών συστημάτων τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης.

2. Ο στόχος της παραγράφου 1 του παρόντος, ισοδυναμεί τουλάχιστον με την πραγματοποίηση νέων ετήσιων εξοικονομήσεων ενέργειας από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020 ίσων με το ενάμιση τοις εκατό (1,5%) των κατ' όγκο ετήσιων πωλήσεων ενέργειας στους τελικούς καταναλωτές όλων των διανομέων ενέργειας είτε όλων των επιχειρήσεων λιανικής πώλησης ενέργειας, του μέσου όρου των τριών (3) τελευταίων

ετών πριν από την 1η Ιανουαρίου 2013. Για τον καθορισμό του στόχου εξαιρούνται οι κατ' όγκον πωλήσεις ενέργειας που χρησιμοποιούνται στις μεταφορές.

3. Για τον καθορισμό του στόχου και με την προϋπόθεση ότι δεν προκύπτει αποδεδειγμένα μείωση μεγαλύτερη από εικοσιπέντε τοις εκατό (25%) της ποσότητας εξοικονόμησης ενέργειας που αναφέρεται στην παράγραφο 2:

α) χρησιμοποιείται σταδιακή προσέγγιση για την ποσότητα νέων εξοικονομήσεων, χρησιμοποιώντας τιμές ένα τοις εκατό (1%) για τα έτη 2014 και 2015, ένα και εικοσιπέντε τοις εκατό (1,25%) για τα έτη 2016 και 2017 και ενάμιση τοις εκατό (1,5%) για τα έτη 2018, 2019 και το 2020,

β) εξαιρούνται από τον υπολογισμό το σύνολο ή μέρος των πωλήσεων ενέργειας, κατ' όγκον, που χρησιμοποιείται σε βιομηχανικές δραστηριότητες απαριθμούμενες στο Παράρτημα Ι της κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων με αριθμό Η.Π. 54409/2632/27.12.2004 (Β' 1931) με την οποία συμμορφώθηκε η ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις της Οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Οκτωβρίου 2003 (ΕΕ L 275 της 25.10.2003), όπως ισχύει,

γ) προσμετρώνται οι εξοικονομήσεις ενέργειας που επιτυγχάνονται στους τομείς μετατροπής, μεταφοράς και διανομής ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων των αποδοτικών υποδομών τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης, ως αποτέλεσμα της εφαρμογής των απαιτήσεων των παραγράφων 5 και 6 και της περίπτωσης β' της παραγράφου 7 του άρθρου 15 και των παραγράφων 1 έως 13, 18 και 19 του άρθρου 16,

δ) προσμετράται η εξοικονόμηση ενέργειας που έχει επιτευχθεί και μπορεί με μετρήσιμα στοιχεία να επαληθευτεί, από μεμονωμένες νέες δράσεις που εφαρμόστηκαν από τις 31 Δεκεμβρίου 2008 και εξακολουθούν να έχουν αντίκτυπο το 2020.

4. Τα καθεστώτα επιβολής υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης της παραγράφου 1 επιβάλλονται με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια σε υπόχρεα μέρη μεταξύ, των διανομέων ενέργειας ή/και των επιχειρήσεων λιανικής πώλησης ενέργειας ή/και των διανομέων καυσίμων που χρησιμοποιούνται στις μεταφορές ή/και των επιχειρήσεων λιανικής πώλησης καυσίμων που χρησιμοποιούνται στις μεταφορές, που λειτουργούν στην επικράτεια της χώρας. Τα κριτήρια περιλαμβάνουν τουλάχιστον την ποσότητα της διανεμόμενης ή πωλούμενης ενέργειας σε τελικούς καταναλωτές. Το ποσό της εξοικονόμησης ενέργειας για την εκπλήρωση της υποχρέωσης επιτυγχάνεται από τα υπόχρεα μέρη σε τελικούς καταναλωτές οι οποίοι ορίζονται, κατά περίπτωση, ανεξάρτητα από τον υπολογισμό που γίνεται βάσει της παραγράφου 1 ή με πιστοποιημένες εξοικονομήσεις που απορρέουν από άλλα μέρη, όπως περιγράφεται στην περίπτωση β' της παραγράφου 7.

5. Η ποσότητα της εξοικονομούμενης ενέργειας που απαιτείται συνολικά, καθώς και από κάθε υπόχρεο μέρος εκφράζεται ως κατανάλωση τελικής ενέργειας, με την εφαρμογή του Πίνακα του Παραρτήματος ΙV.

6. Η εξοικονόμηση ενέργειας που απορρέει από τις παραγράφους 1, 2, 3 και 11 του παρόντος άρθρου και

από το άρθρο 21 υπολογίζεται, σύμφωνα με τα σημεία 1 και 2 του Παραρτήματος V.

7. Στο πλαίσιο του καθεστώτος επιβολής υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης:

α) συμπεριλαμβάνονται στις υποχρεώσεις εξοικονόμησης ενέργειας που επιβάλλονται, ενέργειες με κοινωνικό σκοπό, όπως η κατά προτεραιότητα υλοποίηση μέτρων ενεργειακής απόδοσης σε νοικοκυριά που πλήττονται από ενεργειακή ένδεια ή στην κοινωνική κατοικία,

β) τα υπόχρεα μέρη μπορούν να προσμετρούν την πιστοποιημένη εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνουν οι πάροχοι ενεργειακών υπηρεσιών ή άλλα τρίτα μέρη, περιλαμβανομένης της προώθησης μέτρων μέσω άλλων εγκεκριμένων από το κράτος φορέων ή μέσω δημόσιων αρχών, ανεξαρτήτως εάν σε αυτές συμμετέχουν επίσημες συμπράξεις ή όχι, τα οποία μπορούν να συνδυάζονται με άλλες πηγές χρηματοδότησης και υπό την προϋπόθεση ότι διασφαλίζεται σαφής, διαφανής και ανοικτή σε όλους τους παράγοντες της αγοράς διαδικασία έγκρισης και η οποία αποσκοπεί στην ελαχιστοποίηση του κόστους πιστοποίησης,

γ) τα υπόχρεα μέρη μπορούν να προσμετρούν την εξοικονόμηση ενέργειας που επιτεύχθηκε σε ένα συγκεκριμένο έτος, σαν να είχε επιτευχθεί σε ένα από τα τέσσερα προηγούμενα ή τρία επόμενα έτη.

8. Οι διανομές ενέργειας ή/και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας ή/και οι διανομείς καυσίμων που χρησιμοποιούνται στις μεταφορές ή/και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης καυσίμων που χρησιμοποιούνται στις μεταφορές, που λειτουργούν στην επικράτεια της χώρας και έχουν οριστεί ως υπόχρεα μέρη, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 4, οφείλουν να υποβάλουν ετησίως στη Διεύθυνση Ενεργειακών Πολιτικών και Ενεργειακής Αποδοτικότητας της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Ορυκτών Πρώτων Υλών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας:

α) συγκεντρωτικά στατιστικά στοιχεία σχετικά με τους τελικούς καταναλωτές τους (εντοπίζοντας τις σημαντικές μεταβολές σε σχέση με στοιχεία που υποβλήθηκαν προηγουμένως),

β) επίκαιρα στοιχεία για την κατανάλωση των τελικών καταναλωτών, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των χαρακτηριστικών φορτίου, του διαχωρισμού πελατών και της γεωγραφικής θέσης των πελατών, τηρώντας παράλληλα την ακεραιότητα και την εμπιστευτικότητα των ευαίσθητων προσωπικών ή διαβαθμισμένων εμπορικών πληροφοριών, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία για την προστασία των προσωπικών δεδομένων.

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας εξειδικεύονται τα στοιχεία που οφείλουν να υποβάλουν τα υπόχρεα μέρη, ο χρόνος υποβολής τους και κάθε σχετικό θέμα.

9. Στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας δημοσιεύεται μία φορά το χρόνο η εξοικονόμηση ενέργειας κάθε υπόχρεου μέρους ή κάθε υποκατηγορίας υπόχρεου μέρους, καθώς και συνολικά στο πλαίσιο του καθεστώτος.

10. Είναι δυνατόν τα υπόχρεα μέρη να υλοποιούν τις υποχρεώσεις τους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, συμβάλλοντας ετησίως στο Ειδικό Ταμείο Ενεργειακής Απόδοσης του άρθρου 21 με ποσό ισοδύναμο προς τις επενδύσεις που απαιτούνται για την υλοποίηση των υποχρεώσεων αυτών, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 21.

11. Για την επίτευξη του στόχου της παραγράφου 1 συνδυάζονται με τα καθεστώτα επιβολής υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης άλλα μέτρα πολιτικής, όπως για παράδειγμα προγράμματα ενεργειακής απόδοσης, εφόσον αυτά τα μέτρα πληρούν τα κριτήρια των παραγράφων 13, 14, και 15. Η ετήσια ποσότητα της νέας εξοικονομούμενης ενέργειας που επιτυγχάνεται μέσω αυτής της προσέγγισης είναι ισοδύναμη με την ποσότητα της νέας εξοικονομούμενης ενέργειας που απαιτείται στις παραγράφους 1, 2 και 3.

12. Τα μέτρα πολιτικής που αναφέρονται στην παράγραφο 11 καθορίζονται στα Εθνικά Σχέδια Δράσης Ενεργειακής Απόδοσης του άρθρου 5 και μπορούν να περιλαμβάνουν, χωρίς να περιορίζονται σε αυτά, τα παρακάτω ή συνδυασμούς τους:

α) καθεστώτα και μέσα χρηματοδότησης ή φορολογικά κίνητρα που οδηγούν στην εφαρμογή ενεργειακά αποδοτικής τεχνολογίας ή τεχνικών και έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση της κατανάλωσης ενέργειας κατά την τελική χρήση, με την επιφύλαξη των κανόνων των κρατικών ενισχύσεων,

β) κανονισμούς ή εθελοντικές συμφωνίες, που οδηγούν στην εφαρμογή ενεργειακά αποδοτικής τεχνολογίας ή τεχνικών και έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση της κατανάλωσης ενέργειας κατά την τελική χρήση,

γ) πρότυπα και κανόνες που αποσκοπούν στη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης των προϊόντων και των υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των κτιρίων και των οχημάτων, εκτός των περιπτώσεων που είναι υποχρεωτικοί και ισχύουν βάσει του εθνικού ή ενωσιακού δικαίου,

δ) καθεστώτα ενεργειακής επισήμανσης, με την εξαίρεση όσων είναι υποχρεωτικά και ισχύουν βάσει του εθνικού ή ενωσιακού δικαίου,

ε) κατάρτιση και εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένων συμβουλευτικών προγραμμάτων για ενεργειακά θέματα, που οδηγεί στην εφαρμογή ενεργειακά αποδοτικής τεχνολογίας ή τεχνικών και έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της κατανάλωσης ενέργειας κατά την τελική χρήση.

13. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 14, για τον καθορισμό των μέτρων πολιτικής που λαμβάνονται, σύμφωνα με τις παραγράφους 11 και 12 εφαρμόζονται τα παρακάτω κριτήρια:

α) τα μέτρα πολιτικής προβλέπουν τουλάχιστον δύο (2) ενδιάμεσες περιόδους έως την 31η Δεκεμβρίου 2020 και οδηγούν στην επίτευξη των επιδιώξεων που τίθενται στην παράγραφο 1,

β) καθορίζεται η ευθύνη κάθε εξουσιοδοτηθέντος μέρους, συμμετέχοντος μέρους ή δημόσιας αρχής επιβολής, αναλόγως της περιπτώσεως,

γ) προσδιορίζεται με διαφάνεια η εξοικονόμηση ενέργειας που πρόκειται να επιτευχθεί,

δ) το ύψος της εξοικονόμησης ενέργειας που απαιτείται ή που πρόκειται να επιτευχθεί από το μέτρο πολιτικής εκφράζεται ως κατανάλωση τελικής ενέργειας, χρησιμοποιώντας τους συντελεστές μετατροπής που ορίζονται στο Παράρτημα IV,

ε) η εξοικονόμηση ενέργειας υπολογίζεται χρησιμοποιώντας τις μεθόδους και τις αρχές που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 του Παραρτήματος V,

στ) η εξοικονόμηση ενέργειας υπολογίζεται χρησιμοποιώντας τις μεθόδους και τις αρχές που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του Παραρτήματος V,

ζ) τα συμμετέχοντα μέρη εκπονούν ετήσια έκθεση για την επιτευχθείσα εξοικονόμηση ενέργειας, εκτός

εάν αυτό δεν είναι εφικτό, και τη δημοσιοποιούν στην ιστοσελίδα τους,

η) εξασφαλίζεται η παρακολούθηση των αποτελεσμάτων και εξετάζονται κατάλληλα μέτρα εάν η πρόοδος δεν είναι ικανοποιητική,

θ) καθιερώνεται σύστημα ελέγχου το οποίο περιλαμβάνει επίσης ανεξάρτητη επαλήθευση στατιστικά σημαντικού μέρους των μέτρων για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης και

ι) δημοσιεύονται ετησίως στοιχεία για τις ανά έτος τάσεις της εξοικονόμησης ενέργειας στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

14. Οι κανονισμοί και οι εθελοντικές συμφωνίες που αναφέρονται στην περίπτωση β' της παραγράφου 12 συνάδουν προς τα κριτήρια που αναφέρονται στις περιπτώσεις α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ' και ι' της παραγράφου 13.

15. Τα άλλα μέτρα πολιτικής που αναφέρονται στην παράγραφο 12 και η δυνατότητα της παραγράφου 10 οφείλουν να συνάδουν προς τα κριτήρια που αναφέρονται στις περιπτώσεις α', β', γ', δ', ε', η', θ' και ι' της παραγράφου 13.

16. Τα μέτρα πολιτικής πρέπει να πληρούν τα κριτήρια των παραγράφων 13, 14 και 15. Στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης Ενεργειακής Απόδοσης καταδεικνύεται ο τρόπος που ικανοποιούνται τα κριτήρια της παραγράφου 13 για τα μέτρα πολιτικής των παραγράφων 11 και 12. Στην περίπτωση μέτρων πολιτικής διαφορετικών από τα παραπάνω, στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης Ενεργειακής Απόδοσης εξηγείται με ποιο τρόπο επιτυγχάνεται ισότιμο επίπεδο εξοικονόμησης ενέργειας, παρακολούθησης και επαλήθευσης. Σε περίπτωση αλληλοεπικάλυψης του αντικτύπου των μέτρων πολιτικής ή των επιμέρους δράσεων δεν μετράται διπλά η εξοικονόμηση ενέργειας.

Άρθρο 10

Ενεργειακοί έλεγχοι και συστήματα ενεργειακής διαχείρισης (άρθρο 8 της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ)

1. Σε όλους τους τελικούς καταναλωτές παρέχεται η δυνατότητα ενεργειακών ελέγχων υψηλής ποιότητας - οι οποίοι είναι οικονομικώς αποδοτικοί - και διακρίνονται σε τρεις (3) κατηγορίες ως εξής:

α) Κατηγορία Α': κτίρια κατοικιών, κτίρια γραφείων έως και δύο χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα (2.000 τ.μ.), εμπορικά καταστήματα έως και δύο χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα (2.000 τ.μ.) και επαγγελματικά εργαστήρια με εγκατεστημένη κινητήρια ισχύ που δεν υπερβαίνει τα είκοσι δύο κιλοβάτ (22 kW) ή θερμική τα πενήντα κιλοβάτ (50 kW).

β) Κατηγορία Β': κτίρια γραφείων άνω των δύο χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων (2.000 τ.μ.), εμπορικά κτίρια άνω των δύο χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων (2.000 τ.μ.), υπόλοιπα κτίρια που στεγάζουν χρήσεις του τριτογενούς τομέα (όπως σχολικά κτίρια, ξενοδοχεία, νοσοκομεία, κ.α.) και βιομηχανικές και βιοτεχνικές εγκαταστάσεις με συνολική εγκατεστημένη ισχύ που δεν υπερβαίνει τα χίλια κιλοβάτ (1.000 kW).

γ) Κατηγορία Γ': βιομηχανικές και βιοτεχνικές εγκαταστάσεις με συνολική εγκατεστημένη ισχύ άνω των χιλίων κιλοβάτ (1.000 kW).

2. Οι ενεργειακοί έλεγχοι είναι ανεξάρτητοι και διενεργούνται από έναν ή περισσότερους ειδικευμένους ενεργειακούς ελεγκτές, οι οποίοι είναι:

α) διπλωματούχοι μηχανικοί με ειδικότητα αρχιτέκτονα, πολιτικού, μηχανολόγου, ηλεκτρολόγου, μηχανολόγου-ηλεκτρολόγου και χημικού, μέλη του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας (ΤΕΕ),

β) πτυχιούχοι μηχανικοί τεχνολογικής εκπαίδευσης με ειδικότητα ηλεκτρολόγου, ανακαίνισης και αποκατάστασης κτιρίων, αυτοματισμού, βιομηχανικής πληροφορικής, βιομηχανικού σχεδιασμού, ενεργειακής τεχνολογίας, τεχνολογίας πετρελαίου και φυσικού αερίου, μηχανολόγου, πολιτικού δομικών έργων,

γ) μηχανικοί των ανωτέρω ειδικοτήτων που έχουν αποκτήσει αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων στη χώρα μας κατ' εφαρμογή της σχετικής ευρωπαϊκής και εθνικής νομοθεσίας,

δ) ενεργειακοί επιθεωρητές κτιρίων και συστημάτων θέρμανσης και κλιματισμού εγγεγραμμένοι στα οικεία μητρώα,

ε) ενεργειακοί ελεγκτές που έχουν πιστοποιηθεί σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίοι εντάσσονται σε τάξη ενεργειακού ελεγκτή της επόμενης παραγράφου, σε εφαρμογή της κείμενης εθνικής και ευρωπαϊκής νομοθεσίας.

3. Οι ενεργειακοί έλεγχοι διενεργούνται από τους ανωτέρω ενεργειακούς ελεγκτές, οι οποίοι εντάσσονται σε αντίστοιχες τάξεις ως εξής:

α) Τάξη Α': εντάσσονται οι διπλωματούχοι μηχανικοί από την κτήση του διπλώματός τους και οι πτυχιούχοι μηχανικοί τεχνολογικής εκπαίδευσης ένα (1) έτος μετά την κτήση του πτυχίου τους, καθώς επίσης και οι ενεργειακοί επιθεωρητές, οι οποίοι διενεργούν ενεργειακούς ελέγχους κατηγορίας Α'.

β) Τάξη Β': εντάσσονται οι ενεργειακοί ελεγκτές Α' Τάξης μετά από δύο (2) έτη και εφόσον έχουν αποδεδειγμένα διενεργήσει τουλάχιστον πέντε (5) ενεργειακούς ελέγχους Α' Τάξης, καθώς επίσης και οι μηχανικοί που διαθέτουν επαγγελματική εμπειρία σε συναφή ενεργειακά θέματα, όπως αυτή θα οριστεί με την Απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας της παραγράφου 1 του άρθρου 17, οι οποίοι διενεργούν ενεργειακούς ελέγχους κατηγορίας Α' και Β'.

γ) Τάξη Γ': εντάσσονται οι ενεργειακοί ελεγκτές Β' Τάξης με ειδικότητα μηχανολόγου, ηλεκτρολόγου, μηχανολόγου-ηλεκτρολόγου και χημικού μηχανικού, μετά από δύο (2) έτη και εφόσον έχουν αποδεδειγμένα διενεργήσει τουλάχιστον πέντε (5) ενεργειακούς ελέγχους Β' Τάξης, καθώς επίσης και μηχανικοί με ειδικότητα μηχανολόγου, ηλεκτρολόγου, μηχανολόγου-ηλεκτρολόγου και χημικού μηχανικού που διαθέτουν επαγγελματική εμπειρία σε συναφή ενεργειακά θέματα, όπως αυτή θα οριστεί με την Απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας της παραγράφου 1 του άρθρου 17, οι οποίοι διενεργούν ενεργειακούς ελέγχους κατηγορίας Α', Β' και Γ'.

4. Οι ενεργειακοί έλεγχοι μπορεί να διενεργούνται και από εσωτερικούς εμπειρογνώμονες που πληρούν τα ανωτέρω κριτήρια, πιστοποιούνται, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 17 και εγγράφονται στο Μητρώο Ενεργειακών Ελεγκτών της παραγράφου 5.

5. Οι ενεργειακοί ελεγκτές, προκειμένου να διενεργούν ενεργειακούς ελέγχους, εγγράφονται σε Μητρώο Ενεργειακών Ελεγκτών, υπό τη μορφή ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων, η τήρηση, ο έλεγχος και η διαχείριση του οποίου υπάγεται στην αρμοδιότητα των Τμημάτων

Επιθεώρησης Ενέργειας Νοτίου και Βορείου Ελλάδος του Σώματος Επιθεώρησης Περιβάλλοντος, Δόμησης, Ενέργειας και Μεταλλείων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Σε ξεχωριστή μερίδα του παραπάνω Μητρώου μπορούν να εγγράφονται τα νομικά πρόσωπα, οποιασδήποτε νομικής μορφής, των οποίων ένα τουλάχιστον μέλος ή εταίρος ή υπάλληλος με εξαρτημένη σχέση εργασίας είναι ενεργειακός ελεγκτής.

6. Οι ενεργειακοί έλεγχοι πληρούν τα ελάχιστα κριτήρια που ορίζονται στο Παράρτημα VI και διενεργούνται με βάση τα ευρωπαϊκά πρότυπα της σειράς EN 16247 περί ενεργειακών ελέγχων, όπως ισχύουν. Οι ενεργειακοί έλεγχοι δεν πρέπει να περιλαμβάνουν ρήτρες που εμποδίζουν τη διαβίβαση των ευρημάτων του ελέγχου σε παρόχους ενεργειακών υπηρεσιών, υπό τον όρο ότι ο πελάτης δεν φέρει αντίρρηση.

7. Οι εκθέσεις αποτελεσμάτων των ενεργειακών ελέγχων υποβάλλονται από τους ενεργειακούς ελεγκτές στο Αρχείο Ενεργειακών Ελέγχων, το οποίο καταρτίζεται υπό τη μορφή πληροφοριακού συστήματος υποστηριζόμενο από ηλεκτρονική βάση δεδομένων με διεπαφή ιστού, με την επιφύλαξη προστασίας των προσωπικών δεδομένων και των διαβαθμισμένων εμπορικά πληροφοριών, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία για την προστασία των προσωπικών δεδομένων. Η τήρηση, ο έλεγχος και η διαχείριση του Αρχείου Ενεργειακών Ελέγχων υπάγεται στην αρμοδιότητα των Τμημάτων Επιθεώρησης Ενέργειας Βορείου και Νοτίου Ελλάδας του Σώματος Επιθεώρησης Περιβάλλοντος, Ενέργειας, Δόμησης και Μεταλλείων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

8. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος και Ενέργειας και των κατά περίπτωση συναρμόδιων Υπουργών μπορεί να θεσπίζονται καθεστώτα στήριξης των ΜΜΕ, ακόμα και εάν έχουν συνάψει προαιρετικές συμφωνίες, για την κάλυψη του κόστους του ενεργειακού ελέγχου και της υλοποίησης συστάσεων του που εξασφαλίζουν υψηλή οικονομική απόδοση, εφόσον τα προτεινόμενα μέτρα υλοποιηθούν και με την επιφύλαξη των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων.

9. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας σε συνεργασία με τα κατά περίπτωση συναρμόδια Υπουργεία ενθαρρύνει την εκπόνηση:

α) προγραμμάτων για την ενημέρωση των ΜΜΕ, με συγκεκριμένα παραδείγματα και βέλτιστες πρακτικές, για τα συστήματα ενεργειακής διαχείρισης στις επιχειρήσεις τους και το όφελος από την υιοθέτησή τους,

β) προγραμμάτων για την ευαισθητοποίηση των νοικοκυριών, μέσω κατάλληλων συμβουλευτικών υπηρεσιών, ως προς τα πλεονεκτήματα των ελέγχων αυτών και

γ) εκπαιδευτικών προγραμμάτων κατάρτισης για τους ενεργειακούς ελεγκτές προκειμένου να διευκολύνεται η αριθμητική επάρκεια των εμπειρογνομώνων.

10. Οι επιχειρήσεις που δεν είναι ΜΜΕ υποχρεούνται να υποβληθούν σε ενεργειακό έλεγχο διεξαγόμενο με ανεξάρτητο και οικονομικώς αποδοτικό τρόπο, βάσει των ελάχιστων κριτηρίων που ορίζονται στο Παράρτημα VI, από ενεργειακούς ελεγκτές εντός ενός (1) έτους από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και στη συνέχεια να υποβάλλονται σε νέο έλεγχο σε διάστημα όχι μεγαλύτερο των τεσσάρων (4) ετών από την ημερομηνία διεξαγωγής του προηγούμενου ενεργειακού ελέγχου.

11. Οι επιχειρήσεις που δεν είναι ΜΜΕ και εφαρμόζουν σύστημα ενεργειακής ή περιβαλλοντικής διαχείρισης πιστοποιημένο από ανεξάρτητο φορέα, σύμφωνα με τα σχετικά ευρωπαϊκά ή διεθνή πρότυπα, εξαιρούνται από τις απαιτήσεις της παραγράφου 10, υπό τον όρο ότι το εν λόγω σύστημα διαχείρισης περιλαμβάνει ενεργειακό έλεγχο βάσει των ελάχιστων κριτηρίων που ορίζονται στο Παράρτημα VI.

12. Οι ενεργειακοί έλεγχοι μπορεί να είναι μεμονωμένοι ή να αποτελούν μέρος ενός ευρύτερου περιβαλλοντικού ελέγχου. Πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν αξιολόγηση του τεχνικώς και οικονομικώς εφικτού της σύνδεσης με υφιστάμενο ή σχεδιαζόμενο δίκτυο τηλεθέρμανσης ή τηλεψύξης.

13. Η πρόσβαση στους συμμετέχοντες στην αγορά που παρέχουν ενεργειακές υπηρεσίες βασίζεται σε διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια.

14. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος και Ενέργειας και των κατά περίπτωση συναρμόδιων Υπουργών μπορεί να θεσπίζονται καθεστώτα στήριξης και παροχής κινήτρων για την υλοποίηση των συστάσεων από ενεργειακούς ελέγχους και συναφή μέτρα, με την επιφύλαξη των κανόνων περικρατικών ενισχύσεων.

15. Για την τήρηση της υποχρέωσης της παραγράφου 10 και τη διασφάλιση και τον έλεγχο της ποιότητας των ενεργειακών ελέγχων, αρμόδια είναι τα Τμήματα Επιθεώρησης Ενέργειας του Σώματος Επιθεώρησης Περιβάλλοντος, Δόμησης, Ενέργειας και Μεταλλείων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, στα οποία οι ενεργειακοί ελεγκτές υποχρεούνται να γνωστοποιούν τη διενέργεια των ενεργειακών ελέγχων τους και να υποβάλλουν τις σχετικές εκθέσεις, σύμφωνα με διαδικασία που θα καθοριστεί με την υπουργική απόφαση της παραγράφου 1 του άρθρου 17.

16. Για την αποτελεσματικότερη επιτέλεση του ελεγκτικού έργου τους, τα ανωτέρω Τμήματα Επιθεώρησης Ενέργειας μπορεί να επικουρούνται από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες. Με διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος και Ενέργειας καθορίζονται τα προσόντα των ανεξάρτητων εμπειρογνώμωνων, οι κανόνες και οι αρχές που διέπουν την εκτέλεση του έργου τους, ο τρόπος και η διαδικασία αξιολόγησης και επιλογής τους, το ύψος και ο τρόπος αποζημίωσής τους, οι ιδιότητες που είναι ασυμβίβαστες με το έργο τους, οι διοικητικές κυρώσεις και τα χρηματικά πρόστιμα που τους επιβάλλονται, τα όργανα, η διαδικασία και οι προϋποθέσεις επιβολής των κυρώσεων και των προστίμων, το ύψος, η διαβάθμισή τους και τα κριτήρια επιμέτρησής τους, οι διοικητικές προσφυγές κατά των κυρώσεων, οι προθεσμίες άσκησης τους, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

17. Η ιδιότητα του ενεργειακού ελεγκτή είναι ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου ή υπαλλήλου Ν.Π.Δ.Δ. με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Άρθρο 11 Μέτρηση

(άρθρο 9 της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ)

1. Οι διανομείς ενέργειας και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας που έχουν την ευθύνη εγκατάστασης, λειτουργίας και συντήρησης μετρητών ηλεκτρικής

ενέργειας, φυσικού αερίου, τηλεθέρμανσης, τηλεψύξης και ζεστού νερού χρήσης για οικιακή κατανάλωση, υποχρεούνται να παρέχουν σε ανταγωνιστική τιμή στους τελικούς καταναλωτές ατομικούς μετρητές που απεικονίζουν την πραγματική ενεργειακή τους κατανάλωση και παρέχουν πληροφορίες για τον πραγματικό χρόνο χρήσης, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) κατά την αντικατάσταση υφιστάμενου μετρητή ή μετά από ριζική ανακαίνιση κτιρίου ή κτιριακής μονάδας, κατά την έννοια του εδαφίου 12 του άρθρου 2 του ν. 4122/2013, εκτός αν αυτό είναι τεχνικώς αδύνατο ή δεν είναι οικονομικώς αποδοτικό σε σχέση με τις εκτιμώμενες δυνατότητες μακροπρόθεσμης εξοικονόμησης ενέργειας,

β) όταν πραγματοποιείται νέα σύνδεση σε νέο κτίριο.

2. Στις περιπτώσεις που χρησιμοποιούνται ευφυή συστήματα μέτρησης της τελικής κατανάλωσης φυσικού αερίου ή/και ηλεκτρικής ενέργειας, οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές δικτύων διανομής και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας:

α) μεριμνούν ώστε τα συστήματα μέτρησης να παρέχουν στους τελικούς καταναλωτές πληροφορίες για τον πραγματικό χρόνο χρήσης και να πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις λειτουργίας που προβλέπονται από τους ισχύοντες τεχνικούς κανονισμούς για τα συστήματα αυτά,

β) διασφαλίζουν την ασφάλεια των έξυπνων μετρητών και των ανταλλαγών δεδομένων, καθώς και την ιδιωτικότητα των τελικών καταναλωτών, σύμφωνα με την υφιστάμενη νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων και της ιδιωτικότητας,

γ) όσον αφορά την ηλεκτρική ενέργεια, κατόπιν αιτήματος του τελικού καταναλωτή, διασφαλίζουν ότι οι μετρητές μπορούν να λαμβάνουν υπόψη την ηλεκτρική ενέργεια που διοχετεύεται στο δίκτυο από τις εγκαταστάσεις του τελικού καταναλωτή,

δ) διασφαλίζουν ότι, εάν οι τελικοί καταναλωτές υποβάλλουν σχετικό αίτημα, τα δεδομένα μέτρησης της παραγωγής ή της κατανάλωσής τους ηλεκτρικής ενέργειας διατίθενται στους ίδιους ή σε τρίτους που ενεργούν για λογαριασμό του τελικού καταναλωτή, σε ευχερώς, κατανοητή μορφή που θα μπορούν να χρησιμοποιήσουν για να συγκρίνουν παρόμοιες προσφορές,

ε) παρέχουν κατάλληλες συμβουλές και πληροφορίες στους καταναλωτές κατά το χρόνο εγκατάστασης έξυπνων μετρητών, κυρίως σχετικά με το σύνολο των δυνατοτήτων τους όσον αφορά τη χρήση των ενδείξεων του μετρητή και την παρακολούθηση της κατανάλωσης ενέργειας.

3. Στην περίπτωση που η θέρμανση και η ψύξη ή το ζεστό νερό ενός κτιρίου παρέχονται από δίκτυο τηλεθέρμανσης ή από κεντρική πηγή που εξυπηρετεί πολλαπλά κτίρια, εγκαθίσταται συσκευή μέτρησης της κατανάλωσης θερμότητας ή ζεστού νερού στον εναλλάκτη θερμότητας ή στο σημείο διανομής.

4. Σε πολυκατοικίες και σε κτίρια πολλαπλών χρήσεων όπου η θέρμανση/ψύξη παρέχεται από κεντρική πηγή ή δίκτυο τηλεθέρμανσης ή από κεντρική πηγή που εξυπηρετεί πολλαπλά κτίρια, εγκαθίστανται ατομικοί μετρητές κατανάλωσης έως την 31η Δεκεμβρίου 2016 για τη μέτρηση της κατανάλωσης για θέρμανση ή ψύξη ή για ζεστό νερό σε κάθε μονάδα, εφόσον αυτό είναι τεχνικά εφικτό και οικονομικώς αποδοτικό.

5. Στην περίπτωση της παραγράφου 4, αν η χρήση ατομικών μετρητών δεν είναι τεχνικά εφικτή ή οικονομικά αποδοτική, για τη μέτρηση της θερμότητας, πρέπει να χρησιμοποιούνται ατομικοί καταμετρητές κόστους θερμότητας για τη μέτρηση της κατανάλωσης θερμότητας σε κάθε θερμομαντικό σώμα, εκτός εάν η εγκατάσταση των εν λόγω καταμετρητών κόστους θερμότητας δεν είναι οικονομικά αποδοτική. Σε τέτοιες περιπτώσεις, είναι δυνατόν να αναζητούνται εναλλακτικές, οικονομικά αποδοτικές μέθοδοι για τη μέτρηση της κατανάλωσης θερμότητας.

6. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας και των κατά περίπτωση συναρμόδιων Υπουργών, μπορεί να καθορίζονται περαιτέρω κανόνες για την κατανομή του κόστους της κατανάλωσης θερμότητας ή ζεστού νερού στις περιπτώσεις πολυκατοικιών ή κτιρίων πολλαπλών χρήσεων στις οποίες παρέχεται τηλεθέρμανση ή τηλεψύξη ή με κοινόχρηστα συστήματα ψύξης ή θέρμανσης, για να διασφαλίζουν τη διαφάνεια και την ακρίβεια του καταμερισμού της ατομικής κατανάλωσης. Όπου συντρέχει περίπτωση, οι κανόνες αυτοί περιλαμβάνουν κατευθυντήριες γραμμές για τον τρόπο κατανομής του κόστους για τη θέρμανση ή/και το ζεστό νερό ως εξής:

α) ζεστό νερό για οικιακές ανάγκες,

β) θερμότητα που εκλύεται από την εγκατάσταση του κτιρίου με σκοπό τη θέρμανση των κοινόχρηστων χώρων (στην περίπτωση που τα κλιμακοστάσια και οι διάδρομοι είναι εξοπλισμένοι με θερμομαντικά σώματα),

γ) θέρμανση διαμερισμάτων.

7. Οι δαπάνες για την εγκατάσταση των μετρητών του παρόντος άρθρου μπορεί να θεωρηθούν επιλέξιμες για τους τελικούς καταναλωτές στο πλαίσιο υλοποίησης συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων ή άλλων μέτρων πολιτικής, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που τάσσει η σχετική νομοθεσία της Ένωσης.

Άρθρο 12 Τιμολόγηση

(άρθρα 10 και 11 της Οδηγίας 2012/27/ΕΕ)

1. Στις περιπτώσεις που οι τελικοί καταναλωτές δεν διαθέτουν τα ευφυή συστήματα μέτρησης που αναφέρονται στο άρθρο 59 του ν. 4001/2011 οι διανομείς ενέργειας και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας οφείλουν να παρέχουν πληροφορίες τιμολόγησης, ακριβείς και βασιζόμενες στην πραγματική κατανάλωση, σύμφωνα με την περίπτωση 1.1 του Παραρτήματος VII. Η υποχρέωση αυτή μπορεί να εκπληρώνεται από σύστημα τακτικής ανάγνωσης της κατανάλωσης στον μετρητή από τους τελικούς καταναλωτές, στην οποία θα κοινοποιούν στον διανομέα ενέργειας ή επιχείρηση λιανικής πώλησης ενέργειας. Μόνο εάν ο τελικός καταναλωτής δεν έχει γνωστοποιήσει τα αποτελέσματα αυτής της μέτρησης για δεδομένη περίοδο, η τιμολόγηση θα βασίζεται σε τεκμαρτή ή σε κατ' αποκοπή κατανάλωση.

2. Τα ευφυή συστήματα μέτρησης πρέπει να παρέχουν τη δυνατότητα ακριβούς τιμολόγησης, με βάση την πραγματική κατανάλωση. Οι διανομείς ενέργειας και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας οφείλουν να παρέχουν στους τελικούς καταναλωτές τη δυνατότητα εύκολης πρόσβασης σε συμπληρωματικές πληροφορίες που τους επιτρέπουν να ελέγχουν οι ίδιοι λεπτομερώς

το ιστορικό της κατανάλωσής τους και οι οποίες περιλαμβάνουν:

α) σωρευτικά στοιχεία τουλάχιστον για τα τρία (3) προηγούμενα έτη ή για την περίοδο από την έναρξη της σύμβασης προμήθειας εάν αυτή είναι μικρότερη, τα οποία αντιστοιχούν στις χρονικές περιόδους για τις οποίες υπάρχουν συχνά τιμολογιακές πληροφορίες,

β) λεπτομερή στοιχεία για το χρόνο χρήσης για οποιαδήποτε ημέρα, εβδομάδα, μήνα και έτος, τα οποία κοινοποιούνται στον τελικό καταναλωτή μέσω του διαδικτύου ή της διεπαφής του μετρητή τουλάχιστον για το διάστημα των τελευταίων είκοσι τεσσάρων (24) μηνών ή για την περίοδο από την έναρξη της σύμβασης προμήθειας εάν αυτή είναι μικρότερη.

3. Οι διανομείς ενέργειας και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας οφείλουν από την 1η Ιανουαρίου 2016, ανεξάρτητα από την εγκατάσταση ή μη ευφυούς συστήματος μέτρησης:

α) στο βαθμό που είναι διαθέσιμα στοιχεία που αφορούν την ενεργειακή τιμολόγηση και το ιστορικό της κατανάλωσης των τελικών καταναλωτών, να τα διαθέτουν κατόπιν αιτήματος του τελικού καταναλωτή, σε πάροχο ενεργειακών υπηρεσιών οριζόμενο από τον τελικό καταναλωτή,

β) να προσφέρουν στους τελικούς καταναλωτές την επιλογή ηλεκτρονικών τιμολογιακών πληροφοριών και να παρέχουν, εάν οι πελάτες το ζητήσουν, σαφείς και κατανοητές εξηγήσεις για τον τρόπο με τον οποίο προέκυψε ο λογαριασμός τους, ιδίως στην περίπτωση που οι λογαριασμοί δεν βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση,

γ) να παρέχουν στο λογαριασμό κατάλληλα πληροφοριακά στοιχεία ώστε οι τελικοί καταναλωτές να έχουν πλήρη εικόνα του τρέχοντος ενεργειακού κόστους, σύμφωνα με το Παράρτημα VII,

δ) να μπορούν να προβλέπουν ότι, κατόπιν αιτήματος του τελικού καταναλωτή, οι πληροφορίες που περιέχονται σε αυτά τα τιμολόγια δεν θα θεωρούνται αίτημα προς πληρωμή. Σε αυτές τις περιπτώσεις, εξασφαλίζουν ότι οι προμηθευτές ενεργειακών πόρων προσφέρουν ευέλικτες ρυθμίσεις για τις πληρωμές,

ε) να παρέχουν πληροφορίες και εκτιμήσεις του ενεργειακού κόστους στους καταναλωτές εφόσον τις ζητούν, εγκαίρως και σε κατανοητή μορφή ώστε να μπορούν να συγκρίνουν παρόμοιες προσφορές.

4. Οι διανομείς ενέργειας και οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης ενέργειας οφείλουν να παρέχουν στους τελικούς καταναλωτές ατελώς όλους τους λογαριασμούς και τις πληροφορίες για την κατανάλωση ενέργειας και δωρεάν πρόσβαση στα στοιχεία για την κατανάλωσή τους, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

5. Παρά την παράγραφο 4, η κατανομή του κόστους των πληροφοριών τιμολόγησης για την ατομική κατανάλωση θέρμανσης και ψύξης σε πολυκατοικίες και σε κτίρια πολλαπλών χρήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 11, γίνεται χωρίς αμοιβή. Τα κόστη που προκύπτουν από την ανάθεση αυτού του καθήκοντος σε τρίτο μέρος, όπως σε πάροχο υπηρεσιών ή σε τοπικό προμηθευτή ενέργειας, τα οποία καλύπτουν τη μέτρηση, την κατανομή και το λογιστικό υπολογισμό της πραγματικής ατομικής κατανάλωσης σε κτίρια αυτού του είδους, μπορούν να μετακυλίσονται στους τελικούς καταναλωτές, υπό τον όρο ότι τα κόστη αυτά είναι λογικά.